

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τό ἑσπέρας, ὥραν 6.00μ.μ., τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ ἔτους, 31^{ης} Δεκεμβρίου 2019/ 13^{ης} Ἰανουαρίου 2020, ἔλαβε χώραν εἰς τὴν αἵθουσαν τοῦ Πατριαρχείου ἡ τελετὴ τῆς κοπῆς τῆς Βασιλόπιττας.

Εἰς τὴν τελετὴν ταύτην παρέστη ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρῆστος Σοφιανόπουλος, οἱ Ἀγιοταφῖται Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀγιοταφῖται, ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτᾶριος, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Ἐπίτροποι τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἐντόπιοι Ἱεροσολυμίται τῆς Κοινότητος, μοναχοὶ καὶ πολλοὶ προσκυνηταί, οἱ ὅποιοι ὑπερεπλήρωσαν τὴν αἵθουσαν.

Ἐν ἀρχῇ τῆς τελετῆς ὁ προεξάρχων αὐτῆς Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Ἐφάνέρωσε δέ (ὁ θεός) καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθη ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ» (Τίτ. 1, 3) λέγει ὁ θεῖος Παῦλος. «Ἐφάνέρωσε δέ καιροῖς ἰδίοις αὐτήν, τούτέστι τὴν αἰώνιον ζωὴν· τό γάρ Εὐαγγέλιον πάντα περιέχει καὶ τὰ πρὸς τό παρόν ἡμῖν δοθέντα... καὶ τὰ ἐν τῷ μέλλοντι, ἡγουν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον», λέγει ὁ ἅγιος θεοφύλακτος ἐρμηνεύων τοὺς Παυλείους τούτους λόγους.

Ἡ χάρις τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου τῆς Βηθλεέμ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρό τινος ἐωρτάσαμεν τό μέγα μυστήριον τῆς Ἑνσαρκώσεως, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας τοῦ θεοῦ Λόγου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ἱερᾷ καθέδρᾳ τοῦ Παλαιφάτου ἡμῶν Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων, ἵνα καὶ πάλιν εὐχαριστήσωμεν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ νέου ἐνιαυτοῦ τῆς Χρηστότητος αὐτοῦ.

Λέγομεν «τῇ εἰσόδῳ τοῦ νέου ἐνιαυτοῦ, δηλονότι τοῦ καινούργιου Χρόνου, τῆς Χρηστότητος αὐτοῦ» διότι κατὰ τὸν σοφὸν Παῦλον, «ὅτε ἡ Χρηστότης καὶ ἡ φιланθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινίσεως Πνεύματος Ἁγίου, οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν» (Τίτ. 3, 5-6).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἡ ἀποτελοῦσα τό μυστικόν αὐτοῦ θεανδρικόν σῶμα, κατανοεῖ καὶ ἐρμηνεύει τὴν ἔννοιαν τοῦ ἱστορικοῦ Χρόνου, τοῦ συνυφασμένου μετὰ τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐν Χριστῷ καὶ διὰ Χριστοῦ, ὡς κηρύττει ὁ ἱερώτατος Παῦλος: «ὅτε δέ ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ Χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ θεός τὸν Υἱόν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός... ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (Γαλ. 4, 4-5).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ἱστορικός ἡμῶν Χρόνος ὡς πλήρωμα, τούτέστιν ὡς ἀπόφαις τῆς σοφίας τοῦ θεοῦ ἐφ' ἐνός, καὶ ὡς ἀπολαβή -κατὰ Οἰκουμένιον- τῆς ἄνωθεν καὶ ἐξ ἐπαγγελίας, ἡμῖν κεχρεωστημένης υἰοθεσίας ἀφ' ἐτέρου, καθίσταται πλήρως κατανοητός ὡς ἀπαρχή, μέσον καὶ τέλος. Καὶ τοῦτο διότι -κατὰ Παῦλον- «Ἰησοῦς

Χριστός χθές καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τούς αἰῶνας» (Ἑβρ. 13, 8).

Ὁ σαρκούμενος θεός Λόγος, δηλονότι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἄναρχος ὢν καί ἀρχόμενος αὐτός ἐστίν ὁ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ὁ νῦν καιρός, ἐν τῷ ὁποίῳ διακρίνεται τό παρελθόν καί τό μέλλον τοῦ τρέχοντος χρόνου «εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινή κτίσις· τά ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινά τά πάντα» (Β΄ Κορ. 5, 17).

Διά τῶν Παυλείων τούτων λόγων καθίσταται φανερόν ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἰσάγει ἐντός τῆς ἱστορικῆς καί κοσμικῆς ἡμῶν πραγματικότητος τήν ἐν Χριστῷ αἰωνιότητα καί συνεπεκτείνεται πρός αὐτήν. Ἐντός δέ τῆς Ἐκκλησίας, ἔνθα ὡς προείπομεν ὁ χρόνος γίνεται καιρός, δηλαδή ἡ ποσότης γίνεται ποιότης, κατά τόν Ἀμμώνιον, ἡ μνήμη τοῦ παρελθόντος γίνεται μνήμη ἐν Χριστῷ. Ἡ δέ ἐλπίς τοῦ μέλλοντος γίνεται ἐλπίς ἐν Χριστῷ. Διά τοῦτο καί ὁ θεῖος Παῦλος κηρύττει ἐπικαλούμενος τόν μεγαλοφωνώτατον Ἡσαΐαν (49, 8): «Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καί ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι. Ἴδου νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας» (Β΄ Κορ. 6, 2).

Ὁ «εὐπρόσδεκτος οὗτος καιρός καί ἡ ἡμέρα σωτηρίας» ἀφορᾷ τόσον εἰς τόν λειτουργικόν χρόνον τῆς μνήμης τῆς συγκαταβάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ γένει ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων, δηλονότι τήν κατά σάρκα περιτομήν αὐτοῦ, ἥτις τελεῖται ἐν τῇ κατά κύκλον περιελεύσει τοῦ Χρόνου, ὅσον καί εἰς συμπίπτουσιν ἐόρτιον μνήμην τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ οὐρανοφάντορος, πρός τιμήν τοῦ ὁποίου τελοῦμεν τό ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν παραδόσεως ἔθιμον τῆς κοπῆς τῆς ἐπωνύμου αὐτοῦ Βασιλόπιττας.

Ἡ ἐόρτιος αὕτη σεμνή καί χαρμόσυνος τελετή μᾶς καλεῖ νά ἀκούσωμεν εἰς τό παράγγελμα τοῦ ἱερωτάτου Παύλου λέγοντος: «ἀνανεοῦσθαι δέ τῷ πνεύματι τοῦ νοός ἡμῶν καί ἐνδύσασθαι τόν καινόν ἄνθρωπον τόν κατά θεόν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καί ὁσιότητι τῆς ἀληθείας» (Ἑφ. 23, 24).

Ἴδου ἀγαπητοί μου ἀδελφοί ὁ τρόπος δι' οὗ καλούμεθα νά ἐορτάσωμεν τό σημαντικόν τοῦτο γεγονός τῆς ἐγκαινιάσεως τούτέστιν, τοῦ νέου χρόνου, ἔχοντες κατά νοῦν ὅτι «ξένοι καί παρεπίδημοί ἐσμεν ἐπὶ τῆς γῆς» (Ἑβρ. 11, 13). «Ἄρα οὖν ὡς καιρόν ἔχομεν ἐργαζώμεθα τό ἀγαθόν πρός πάντας, μάλιστα δέ πρός τούς οἰκείους τῆς πίστεως» (Γαλ. 6, 10).

Τήν ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν θεώρησιν τῆς ἐννοίας τῆς ἐναλλαγῆς τοῦ Χρόνου ἀναλογιζόμενοι, παρακαλέσωμεν τήν θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ θεοῦ ἀειπάρθενον Μαρίαν, ἵνα σύν ταῖς ἱκεσίαις τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου τοῦ κατακοσμήσαντος τά τῶν ἀνθρώπων ἡθῆ, πρεσβεύειν τῷ σαρκί περιτμηθέντι Σωτῆρι καί θεῷ ἡμῶν ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καί ὑπέρ εἰρήνης τοῦ Σύμπαντος κόσμου καί δὴ τῆς ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ δεινοπαθούσης καί τῇ ἀπειλῇ πολέμου τελοῦσης περιοχῆς ἡμῶν. Μετά δέ τοῦ μελωδοῦ εἶπωμεν: «Τόν ἀρρήτῳ σοφία, συστησάμενον τά πάντα θεόν Λόγον, καί ἐκ μή ὄντων, εἰς τό εἶναι παραγαγόντα, εὐλογεῖτε τά ἔργα, Κυρίου τόν Κύριον». Ἀμήν. **Αἴσιον, Εὐτυχές, Εὐλογημένον καί Εἰρηνικόν τό Νέον Ἔτος 2020. Ἐτη πολλά!**

Ἀκολουθῶς δέ, ἀφ' οὗ ἐψάλησαν τά ἀπολυτίκια τῆς Περιτομῆς τοῦ Χριστοῦ: «Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες...» καί «εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου», τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ἔκοψε τήν Βασιλόπιτταν εὐχόμενος «αἴσιον

καί εὐλογημένον καί εἰρηνικόν τό Νέον Ἔτος 2020» καί διένειμεν αὐτήν εἰς τοὺς μετέχοντας τῆς τελετῆς.

Ἐν ᾧ ὁ Μακαριώτατος διένειμεν, οἱ ἱεροσπουδασταί τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τῆς Ἀγίας Σιών ἔψαλλον τά κάλαντα «Ἐμεῖς ἡ νέα γενεά τοῦ Παναγίου Τάφου» καί «Ἀρχιμηνιά κι Ἀρχιχρονιά» καί ἄλλα κάλαντα Χριστουγεννιάτικα καί Πρωτοχρονιάτικα.

Τῆς τελετῆς ληξάσης, οἱ ἱεροσπουδασταί τῆς Σχολῆς ἐξῆλθον διά τά κάλαντα εἰς τό Πατριαρχεῖον καί τήν Κοινότητα.

Τελετή τῆς κοπῆς τῆς Βασιλόπιττας ἔλαβε χώραν καί εἰς τό Ἐπιτροπικόν, μετά τήν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου καί τήν θείαν Λειτουργίαν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου τήν πρωίαν τῆς Τρίτης, 1ης / 14ης Ἰανουαρίου 2020, πρώτης ἡμέρας τοῦ ἔτους διά τοὺς Ἀγιοταφίτας Πατέρας καθὼς καί τήν μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἰς τήν παρατεθεῖσαν μοναστηριακὴν τράπεζαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας